

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Baranyai Zoltán ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. felpereseknek a Pongráczné dr. Csorba Éva ügyvéd által képviselt I.r. és II.r.alperesek ellen birtokháborítás megszüntetése iránt a Kaposvári Városi Bíróság előtt 7.P.21.733/2005. szám alatt folytatott és másodfokon a Somogy Megyei Bíróság 1.Pf.21.457/2006/4. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperesek részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alpereseknek egyetemlegesen 50.000 (Ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Indokolás:

A perbeli ingatlan a peres felek közös tulajdonában áll, annak 252/456 része a felperesek, míg 204/256 része az alperesek tulajdona. Az ingatlanon az L alakú lakóházon kívül egy, egyenként 23 négyzetméter alapterületű dupla garázs, valamint egy kőkerítéssel körbezárt udvari rész található, azon tuja-fák-kal körülhatárolt 5,7 méter x 5,4 méteres füves területtel. A dupla garázs teljes felületét összefüggő terasz fedi.

A felperesek 1990-ben, míg az alperesek 1997-ben szerezték meg az ingatlan nevükön nyilvántartott eszmei illetőségét és azt az alperesek birtokbalépését követően a tetőtéri terasz és a tuja-fák-kal körülvett zöldterület tekintetében úgy használták, hogy az alpereseké volt a füves rész, míg a felperesek teraszt birtokoltak. Időközben a kapcsolat a tulajdonostársak között

megromlott párhuzamosan azzal, hogy a felperesek fokozatosan megkísérelték az alperesek által használt zöldterület közös birtoklásának kieszközlését. Az alperesek a füves területen a felperesek hozzájárulása nélkül egy fémvázaz szerkezetű, nádtető borítású felépítményt helyeztek el, amelyet rövid ideig gépkocsi tárolásra, majd pihenésre használtak. Az építmény a talajhoz tartósan nem rögzített.

A felperesek birtokháborítás megállapítása, annak megszüntetése és a további birtoksértéstől való eltiltás iránt terjesztettek elő keresetet azzal, hogy az alperesek a közös használatú területen önkényesen alakították ki a fémvázaz felépítményt.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetének helyt adott, amelynek indokolásaként arra utalt, hogy a közös tulajdonú udvar használata a tulajdonostársak között nem volt rendezett, így pedig az alperesek önhatalmúan alakították ki a füves terület kizárólagos használatát jelentő birtokhelyzetet.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperesek keresetét elutasította. A bizonyítás anyagának részbeni felülmérlegelésével azt állapította meg, hogy a füves udvarrész, valamint a garázsok feletti egybefüggő terasz elkülönült használata az alperesek jogelődeinek birtoklása idején kialakult a tulajdonostársak között oly módon, hogy az udvari füves területet az alperesek jogelődei kizárólagosan használták, ezzel szemben a garázsok feletti tetőterasz a felperesek kizárólagos használatában állott. Megállapította a másodfokú bíróság, hogy az alperesek jogelődei erről a kialakult használatról és a birtokbavétel ennek megfelelő lehetőségéről az alpereseket az I.r. felperes jelenlétében tájékoztatták, aki ez ellen észrevételt nem tett és mind ő, mind házastársa az ennek megfelelő birtokbelépést eredetileg tudomásul vette. Figyelemmel arra, hogy a jogvita tárgya nem a kialakult korábbi használat újrarendezése volt, hanem annak vizsgálata, hogy a kizárólagos használatban lévő területen létesített felépítmény zavarja-e a felperesek birtoklását, illetve az alpereseknek a jelenlegi helyzetet létrehozó magatartása birtoksértőnek minősül-e, a másodfokú bíróság nem tartotta helytállónak az elsőfokú bíróság rendelkezését. Az alperesek ugyanis a kizárólagos használatukba utalt és ilyenként birtokolt területen a pihenőhely kialakításával nem valósítottak meg birtokháborítást.

A jogerős ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása iránt.

Az alperesek ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelem előterjesztésének jogszabálysértés esetén van helye. Ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást támadja, vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg, a Pp. 270. §-ának (2) bekezdése értelmében ezt abban az esetben lehet alaposnak tekinteni, ha a bíróság a bizonyítási eljárás szabályait, a bizonyítási anyag értékelésének jogszabályai előírásait megsértette és emiatt a megállapított tényállás megalapozottnak nem tekinthető. Ilyen eljárási szabálysértés lehet, ha a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, figyelmen kívül hagyta a bizonyítási tehernek a Pp. 164. §-ának (1) bekezdésében rögzített szabályait vagy a Pp. 221. §-ának (1) bekezdésében foglaltak ellenére magából az ítéletből nem tűnik ki egyértelműen az, hogy a döntését mire alapította.

Önmagában a bizonyítékok mérlegelésének a kérelmezőre sérelmes eredménye nem lehet felülvizsgálati kérelem alapja. Eredményes előterjesztésre csak abban az esetben van lehetőség, ha a mérlegelési körbe vont, hivatkozott bizonyítékok iratellenesek vagy ellentmondóak, az ellentmondások feloldatlanok és emiatt a megállapított tényállás okszerűtlen, lényeges logikai ellentmondást tartalmaz.

A jelen esetben azonban a bíróság a jogerős ítélet meghozatala előtt minden olyan felajánlott bizonyítást lefolytatott, amelynek az ügy érdemi elbírálása szempontjából jelentősége lehet.

Arra helyesen utaltak a felperesek a felülvizsgálati kérelmükben, hogy a Pp.235.§-a (1) bekezdése szerint a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az elbírálása esetén reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására, vagy az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul; a Pp. 141. §-ának (6) bekezdésében foglaltakat azonban ebben az esetben is alkalmazni kell. A Pp. 141. §-ának (2) bekezdése szerint a fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait,

bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni. A Pp. 141. §-ának (6) bekezdése értelmében amennyiben a felek valamelyike a tényállításának, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével a (2) bekezdésben előírt kötelezettsége ellenére alapos ok nélkül késlekedik, a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevárása nélkül határoz.

A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítási anyag egészének alapos, hibátlan, részleteiben is indokolt helyes mérlegelésével állapította meg a tényállást, akkor, amikor függetlenül a másodfokon becsatolt iratok tartalmától figyelemmel volt az alperesek jogelődeinek a korábbi, kialakult tényleges használatára és ezt a használatot az I.r. felperes jelenlétében ismertető arra a nyilatkozatra, amelynek helyességét az I.r. felperes a jelenlétükben nem vonta kétségbe. Mivel a másodfokú bíróság jogi döntése is megfelelt a felhívott jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésének, ezért helyesen döntött akkor, amikor az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a felperesek keresetét elutasította.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp.78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felpereseket az alperesek lerótt felülvizsgálati eljárási illetékét is magában foglaló felülvizsgálati költségek megfizetésére.

Budapest, 2007. szeptember 26.

a tanács elnöke, előadó bíró, bíró